

Page: 29

Reach: 90000

Country: SLOVENIA

Size: 170 cm2



1 / 1

Košorok in Burlakov končno usklajena

Delo, 25. septembra

Odzivam se na članek novinark Polone Malovrh, ki je bil objavljen z zgornjim naslovom v Delu. Trboveljska termoelektrarna (Tet) za Zasavje ni le teh 170 delovnih mest. So njihove družine, vzporedne dejavnosti, razvoj, družbena odgovornost in nenazadnje energetska lokacija. Da se Tet prodaja, je pretežna krivda upravljavca Holdinga Slovenskih elektrarn (HSE), ki se je vsa ta leta dobesedno »delal norca« iz vse večjega problema Tet. Medtem ko ni sprejel nikakršne odločitve, je v pokrivanje izgub Teta poniknilo na desetine milijonov. In to brez kakršnega koli efekta. Vsekakor več, kot bi stala posodobitev. Ob upoštevanju naravne fluktuacije v skupini bi že tudi marsikatero delovno mesto bilo rešeno. Da pa je s prodajo zagotovljeno kakršno koli delovno mesto, je popolna neumnost. Kupec se k temu zagotovo ni zavezal z nikakršno bančno garancijo. Nima smisla razglabljat o smiselnosti ali nuji prodaje Teta, vendar japijevska logika Slovenskega državnega holdinga (SDH) in vodstva HSE, da je potrebno bolne ude preprosto odrezati, ne vzdrži trezne presoje. Ko boste imeli zagnojen prst, verjetno ne boste čakali, da se vam zagnoji cela roka in jo nato odrezali, ampak boste poizkušali pozdraviti prst. Morda predlogi, ki so prihajali s Teta, res niso »pili vode«, kot je vedno trdil HSE. Vendar bi odgovoren lastnik nudil strokovno pomoč ali pa se odločil, da je igre konec. Tukaj pa smo pri nesmislu celotne zgodbe. Kdo je lastnik Teta? Lastnik »državnega premoženja« je država in ne SDH ali celo HSE. Zakon o SDH jasno opredeljuje le prenos upravljaljskih pravic na SDH (ta ►

pa dalje na HSE), nikakor pa ne lastniških. Torej državno premoženje ne more prodajat direktor HSE, temveč le vlada. Tudi pogajanja bi lahko vodil le nekdo, ki ima pooblastilo vlade, torej lastnika. Da pa je elektroenergetska infrastruktura opredeljena kot strateška naložba, ki se naj ne bi prodajala, je pa tako druga zgodba.

Po 91. členu zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju (ZSDU) mora delodajalec s kakršno koli prodajo ali spremembo lastništva mesec dni pred uveljavitvijo obvestiti svete delavcev in zahtevati skupno posvetovanje, kar je direktor HSE v svoji maniri upravljanja opustil. In to zgodbo z mirno dušo »požegnata« še nadzorna sveta HSE in SDH. Pa tudi odgovor vodstva HSE na očitek svetov delavcev, da vodstvo HSE popolnoma opuša vse obveznosti na podlagi ZSDU, češ saj ne delujemo v nasprotju z zakonom o gospodarskih družbah (ZGD), je smešen. To je tako, kot da bi posiljevalec v avtu trdil, da ni storil nič narobe, saj ni kršil prometnih predpisov.

Popolnoma enaka zgodba je prodaja deleža HSE v HESS. Čeprav gre tukaj za posel med dvema »državnima« podjetjema, to ničesar ne spremeni. Prodaja je prodaja. Obe prodaji bi sicer težko naleteli na neodobravanje »pravega« lastnika. Vendar pa pomeni odobravanje takšnega samovoljnega obnašanja tudi to, da bi ta gospoda lahko mirne duše prodala tudi eno izmed zadnjih slovenskih kur, ki še nosi zlata jajca – Dravske elektrarne Maribor. Nadzorni svet, organ katerega prvotna skrb bi naj bila dobrobit družbe, so tako že ukinili. In potem taista država pričakuje od privatnih gospodarskih subjektov, da se držijo zakonodaje. Daje jim zelo dober zgled. Vsekakor pa upam, da so moji pomisleki o novem lastniku neupravičeni (kaj dosti slabši od sedanjega pa tako ne more biti) in da bodo kolegi v Zasavju še dolgo uspešno delovali. To je moje osebno mnenje.

Vlado Šega,
Maribor